KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14/03/2013 *r.*
Ares(2013) 338244

Szanowna Pani Marszałek!

Komisja pragnie podziękować za uzasadnioną opinię na temat wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie wykonywania prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług {COM(2012) 130 final}.

W następstwie uzasadnionych opinii przyjętych przez 12 parlamentów narodowych i reprezentujących łącznie 19 głosów, w maju 2012 r. uruchomiony został mechanizm „żółtej kartki" zgodnie z protokołem nr 2 TFUE w związku ze wspomnianym wyżej wnioskiem Komisji. Komisja poddała wnikliwej ocenie argumenty przedstawione przez parlamenty narodowe w ich uzasadnionych opiniach, biorąc pod uwagę, że wyrażone obawy dotyczą w szczególności wartości dodanej projektu rozporządzenia, wyboru podstawy prawnej, kompetencji UE do stanowienia prawa w tej dziedzinie, skutków ogólnej zasady zawartej w art. 2 projektu rozporządzenia oraz odniesień do zasady proporcjonalności w art. 3 ust. 4 oraz w motywie 13 projektu rozporządzenia, równego dostępu do mechanizmów rozwiązywania sporów i mechanizmu ostrzegania. Komisja nie stwierdziła na podstawie tej oceny, że zasada pomocniczości została naruszona.

Jednocześnie Komisja należycie zapoznała się z przedstawionymi opiniami, jak również z obecnym stanem debaty na temat proponowanego rozporządzenia, toczącej się między odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w szczególności Parlamentem Europejskim i Radą. W tych okolicznościach Komisja uznała, że jest mało prawdopodobne, by wniosek zyskał niezbędne poparcie i po poinformowaniu parlamentów narodowych i ustawodawcy unijnego o swoim zamiarze Komisja wycofała wniosek dnia 26 września.

Wniosek Komisji ma na celu wyjaśnienie ogólnych zasad i przepisów obowiązujących na poziomie UE w odniesieniu do korzystania z podstawowego prawa do podejmowania działań zbiorowych w kontekście swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, w tym potrzeby pogodzenia ich w praktyce w sytuacjach transgranicznych. Komisja jest przekonana, że państwa członkowskie nie są w stanie same tego dokonać i że konieczne są zatem działania na poziomie Unii Europejskiej.

Pani Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu
ul. Wiejska 4/6
00-902 Warszawa
POLSKA

Z uwagi na brak wyraźnego postanowienia w Traktacie, proponowane rozporządzenie zostało oparte na art. 352 TFUE. Faktem jest, że art. 153 ust. 5 TFUE wyłącza prawo do strajku z zakresu kwestii, które mogą być regulowane w całej UE przez normy minimalne w drodze dyrektyw. Z orzeczeń Trybunału wynika jednak wyraźnie, że fakt, iż art. 153 nie ma zastosowania do prawa do strajku, nie wyklucza działań zbiorowych z zakresu prawa UE.

Komisja uważa, że rozporządzenie byłoby najbardziej odpowiednim instrumentem prawnym do wyjaśnienia ogólnych zasad i przepisów obowiązujących na poziomie UE, aby pogodzić korzystanie z praw podstawowych ze swobodami gospodarczymi w sytuacjach transgranicznych. Proponowane rozporządzenie – mające bezpośrednie zastosowanie – ograniczyłoby złożoność przepisów oraz zapewniłoby większą pewność prawa tym, którzy podlegają przepisom prawnym w Unii, poprzez sprecyzowanie obowiązujących przepisów.

Ponadto rozporządzenie uznałoby rolę, jaką odgrywają sądy krajowe w ustalaniu faktów i upewnianiu się, czy działania służące realizacji celów stanowiących uzasadniony interes są odpowiednie do osiągnięcia tych celów i nie wykraczają poza to, co jest niezbędne do ich osiągnięcia. Rozporządzenie uznawałoby w równym stopniu znaczenie istniejących przepisów i procedur krajowych dla wykonywania prawa do strajku, w tym istniejących instytucji alternatywnego rozstrzygania sporów, które nie uległyby zmianie lub nie zostałyby naruszone przez wniosek. Wniosek nie tworzyłby obowiązku wprowadzenia takiego mechanizmu służącego nieformalnemu rozwiązywaniu sporów zbiorowych na szczeblu krajowym, co mogłoby doprowadzić do pewnej formy kontroli przedsądowej nad działaniami związków (jak sugerowano w sprawozdaniu Montiego z 2010 r.), ale za to wskazywałby rolę alternatywnych nieformalnych mechanizmów rozwiązywania sporów, które funkcjonują w niektórych państwach członkowskich.

Komisja wyraża nadzieję, że powyższe wyjaśnienia pozwolą zrozumieć stanowisko Komisji w przedmiotowej sprawie i cieszy się na kontynuowanie dialogu z Sejmem na ten i inne tematy.

Z poważaniem

Maroš Šefčovič
Wiceprzewodniczący